

ת"פ 49539/05/17 - מדינת ישראל- תביעות נגב נגד נזאר בן אחמד אבו עלי (עציר) תושבי איו"ש, נזאר בן סמיר אבו עלי (עציר) תושבי איו"ש

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 49539-05-17 מדינת ישראל נ' אבו עלי (עציר) ואח' 01 יוני 2017

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה

מדינת ישראל- תביעות נגב

ע"י עוה"ד אתי מוריס כהן וליטל פרץ

נגד

הנאשמים

1. נזאר בן אחמד אבו עלי (עציר) תושבי איו"ש

2. נזאר בן סמיר אבו עלי (עציר) תושבי איו"ש

שניהם ע"י עו"ד סעדה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשמים הנני מרשיע כל אחד מהם בכניסה אחת לישראל שלא כדין בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ז, 01/06/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים הורשעו ע"פ הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. ע"פ המתואר, שהו הנאשמים ביום 21.05.17 בעיר רהט מבלי שיש ברשותם אישור שהייה או כניסה כדין.

במעשיהם האמורים לעיל פגעו הנאשם בערך המוגן של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה, והסדרת שוק העבודה. בעקבין יש בכניסתם של הנאשמים לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה

עמוד 1

בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ראה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

בעניין אלהרוש הכיר ביהמ"ש בכך שמצב בטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון".

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע השורר במדינה, ר' נימוקיו של בית משפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, ת"פ 3939-12-15, ת"פ 65591-11-15 וכן עפ"ג 62917-10-15, עפ"ג 46537-10-15, עפ"ג 63731-10-15, עפ"ג 62917-10-15, כן עפ"ג 57021-10-15 פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, באבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם המצב הביטחוני השתפר מאז ניתנו אותם גז"ד אליהם הפנה ביהמ"ש וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי ביהמ"ש לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי "הארץ תשקוט 40 שנה" ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאיזור לאיזור. בעניינו, וכידיעה שיפוטית, ישנו את האיזור המכונה "ג'ימבה" ואת פתחת רמאדין, בהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באיזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות את הכניסה של הנאשמים לישראל שלא כדין. ביחס לכך ניתן לומר, כי זו נמצאות במדרג הנמוך. מדובר בכניסה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות. הנאשמים שהו על פי הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקשו לצאת חזרה לביתם.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשמים מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל בן מספר ימים ועד 6 חודשים מאסר בפועל בגין כניסה יחידה.

בקביעת עונשו של הנאשמים ולקולא תילקח בחשבון הודאתם שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשמים שמצוקה כלכלית הביאה אותם לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין וריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושבי השטחים אשר מעצרים ומאסרים קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח העדרה של מעטפת תומכת.

לצד האמור לעיל, יש לבצע אבחנה בין הנאשמים וזאת בשים לב לכך שבעניינו של נאשם 1 אין זו הרשעתו הראשונה בעבירות בכגון דא ולחובתו שתי הרשעות, שתיהן משנת 2011 כאשר לאחת מהן אף נלוותה עבירה של הפרעה לשוטר. צא למד כי זו הפעם השלישית שבה הנאשם עומד לדין בגין ביצוע עבירות לפי חוק הכניסה לישראל. מנגד לנאשם 2 אין הרשעות קודמות ומשכך על רקע כל המתואר לעיל סבורני כי יש לקבוע את מאסרו כתקופת ימי מעצרו.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. חודש ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 21.05.17.

ב. 3 חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 12 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 21.05.17.

ב. 2 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

המזכירות תבטל את מועד הדיון שנקבע במסגרת הליך מ.ת. 49555-05-17 הקבוע ליום 04.06.17

בפני כב' השופטת שיטריט.

תשומת לב שב"ס כי לאחר ניכוי ימי מעצרו, הנאשם 2 סיים לרצות את מעצרו יש להורות על שחרורו

בהתאם לנהלים בכגון דא.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ז' סיוון תשע"ז,
01/06/2017 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט